

Udvidelse til alle Stattehdere og Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden. Men disse Spørgsmaals Løsning i indeværende Samling har Udvalget dog anset for saa lidet sandsynlig, at det har ladet dem forblive paa det særlige Lovforslag, paa hvilket ogsaa Rvinders kommunale Valgret oprindelig stod. Heri maa ses en ny Indrømmelse, foruden de hverken saa eller smaa, som Udvalgets Flertal har gjort under det andet Lovforslags Behandling. Og saa paa nærværende Lovforslag har Flertallet gjort Mindretallets Indrømmelser, som det, i Anledning af Landstingets Ændring i Forslaget, mener at burde tage tilbage nu, for at ogsaa disse Punkter kan blive Gjenstand for Forhandling i et Fællesudvalg, for saa vidt Tiden skulde tillade en saadan, eller for at disse Indrømmelser i alt Fald ikke skal blive betragtede som gjorte paa Grund af ændret Overbevisning, men alene af Hensyn til Ønsket om Sagens, nu dog usandsynlige, Gjennemførelse i indeværende Samling.

Udvalgets Flertal indstiller saaledes, at den i § 1 nævnte Valgbestyrrelse selv vælger sin Formand, hvilket den ikke vil kunne i Følge den i Paragrafens Midte indskudte Sætning (jfr. Rigsdagstidenden Tillæg A. Sp. 1754). Dertil sigter Ændringsforslag Nr. 2.

Ligeledes indstiller Flertallet (se Ændringsforslag Nr. 3), at den sidste Sætning af § 1 udgaar, dels fordi Henvisningen til „at denne Lovs Bestemmelser i det Hele blive at følge“ o. s. v., kan mistydes, som om man ikke skulde ønske de i det andet Lovforslag om samme Æmne foreslaaede Ændringer (Valgrettens Udvidelse til alle Stattehdere og Forholdstalsvalgmaadens Indførelse) foretagne i en nærmere Fremtid, dels fordi de anførte Ord ikke skjønnes at indeholde Andet end, hvad der er en Selvfølge, saa længe den gjældende Lov iøvrigt forbliver uændret.

Idet Flertallet foreslaar — dog i en ændret Affattelse — at gjenindsætte som

ny § 1 den af Landstinget ubstemte Paragraf om Rvinders kommunale Valgret (Ændringsforslag Nr. 1), kunde flere Medlemmer være tilbøielige til at lade dens sidste Punktum udgaa, idet Valgbarheden forekommer dem lige saa naturlig som Valgretten; men for Tiden mene de dog at burde undlade denne Ændring.

Naar Lovforslag om Ændringer i den gjældende kjøbenhavnske Borgerrepræsentants Valglov atter fremsættes, mener Flertallet, at man ikke bør indskrænke disse til slige Ubetydeligheder som de af Regjeringen i det foreliggende alene fremsatte, men at Loven af 23de December 1865 bør underkastes et fuldstændigt Gjennemsyn, ved hvilket der tages Hensyn til de af Folkethinget — ved Afstemningen over begge de i indeværende Samling behandlede Lovforslag om dette Æmne — tilkjendegivne Ønsker; og for at give denne Mening Udtryk foreslaar Udvalgets Flertal Folkethinget at tilføie en ny Slutningsparagraf (Ændringsforslag Nr. 4).

Udvalgets Mindretal (Gad og C. F. Larsen) indstiller, i Henshold til sin tidligere Begrundelse i den under 18de ds. afgivne Betænkning, (se Tillæg B. Sp. 1450—51), at Folkethinget vedtager nærværende Lovforslag i den af Landstinget sidst ændrede Affattelse, medens dets Flertal (Bajer, Fogtmann, Haastrup, H. Holm, Højmark, Hørup, P. Pedersen, Ringel og C. Sørensen) kun indstiller det til Vedtagelse med følgende

Ændringsforslag:

1) Der tilføies en ny § 1 saalydende: „Valgret til Borgerrepræsentantskabet i Kjøbenhavn tilkommer, foruden de i Lov af 23de December 1865 § 1 nævnte Beboere af Staden, ogsaa de Enker og andre ugiftede Kvinder, som hidtil deres Mænd alene har udelukket fra Udøvelsen af den omhandlede Ret, men som iøvrigt fyldestgjøre alle Lovbestemte Betingelser for Udøvelsen af denne. Foruden de i samme Lovs § 2 under a. og b. nævnte Personer kunne dog heller ikke Kvinder vælges til Borgerrepræsentanter.“